



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. március 9.
(OR. en)

6772/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0050 (COD)**

**PECHE 68
CODEC 310
IA 54**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. március 8.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 115 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 115 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 115 final



Brüsszel, 2018.3.8.
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A Földközi-tenger nyugati térsége halászati szempontból a Földközi-tenger egyik legfejlettebb alrégiója. Ez az alrégió adja a földközi-tengeri teljes kirakodott mennyiség 31 %-át (4,76 milliárd EUR értékből 1,35 milliárd EUR), és a hivatalosan bejelentett földközi-tengeri halászflootta 19 %-át¹.

Bár a kirakodott mennyiség legnagyobb része nem a tengerfenéken élő fajok halászatából származik, a halászok előszeretettel halásszák ezeket a fajokat nagy kereskedelmi értékük miatt. A tengerfenéken élő állományok földközi-tengeri halászata nagyon összetett, és számos hal- és rákfajt érint. A Földközi-tenger nyugati térségében halászott legfontosabb tengerfenéken élő fajok a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), a bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*), az óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*), a piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*), a vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*) és a norvég homár (*Nephrops norvegicus*). Ez a halászat rendkívül sok fajt érint, és a halállományok egy része több tagállam felségvizeire is átvándorol. A tengerfenéken élő fajok halászatában használt legfontosabb eszközök a vonóhálók, mert ezek rendelkeznek a legnagyobb fogási és flottateljesítménnyel, de jelentősek még a passzív eszközök is, mint például a tükörhálók, a kopolyúhálók, a halcsapdák és a horogsorok.

A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatát az 1967/2006/EK tanácsi rendelet² alapján elfogadott nemzeti irányítási tervek révén irányítják. Olaszország (egy 2011-es jogszabállyal)³ három irányítási tervet fogadott el a vonóhálókra vonatkozóan, Franciaország egyet (2013-ban)⁴, valamint Spanyolország is egyet (amely 2013-ban lépett hatályba)⁵. Ezek a tervek a bemeneti tényezők ellenőrzésén, vagyis a halászati erő kifejtés korlátozásán alapulnak. Ez a gazdálkodási megközelítés jellemzően olyan intézkedéseket tartalmaz, mint a halászeszközökre, valamint a halászati engedélyekre és jogosítványokra vonatkozó korlátozás, a halászati napok maximalizálása és a halászati tevékenység végleges beszüntetése vagy ideiglenes szüneteltetése. Uniós szinten 2016-ban elfogadásra került egy hároméves visszadobási terv^{6,7} az 1380/2013/EU rendelet (a közös

¹ *A földközi- és fekete-tengeri halászat helyzete. Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság, GFCM (FAO 2016).*

² A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (*HL L 36., 2007.2.8., 6. o.*).

³ *Decreto 20 maggio 2011 relativo all'adozione Piani di gestione della flotta a strascico in sostituzione del decreto direttoriale n. 44 del 17 giugno 2010 (GU Serie Generale n.154 del 5-7-2011, p. 2).*

⁴ *Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au chalut en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français (TRAM1240482A, p. 3275).*

⁵ *Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo afectados por las pesquerías realizadas con redes de cerco, redes de arrastre y artes fijas y menores, para el período 2013-2017 (No 313, p. 7).*

⁶ *A Bizottság (EU) 2017/86 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 20.) bizonyos tengerfenéki fajoknak a Földközi-tengeren folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 14., 2017.1.18., 4. o.).*

⁷ *A Bizottság (EU) 2018/153 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. október 23.) a bizonyos tengerfenéki fajoknak a Földközi-tengeren folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról szóló (EU) 2017/86 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról (HL L 29., 2018.2.1., 1. o.).*

halászati politikáról szóló rendelet)⁸ 15. cikkében meghatározott kirakodási kötelezettségnek a minimális védelmi referenciaméret hatálya alá tartozó fajok tekintetében történő végrehajtása céljából. Nemzetközi szinten a GFCM 2009-ben ajánlást fogadott el az Oroszlán-öbölben (a Földközi-tenger nyugati térségének északi részén) az ívó rajok (különösen a szürke tőkehal) és az érzékeny mélytengeri élőhelyek védelme érdekében halászati korlátozás alatt álló terület létrehozásáról⁹. Amint az az alábbiakból kitűnik, ezek az intézkedések nem korlátozzák elég szigorúan a halászatot ahhoz, hogy azt az 1967/2006/EK rendeletben és a közös halászati politikában meghatározott állományvédelmi célok felé tereljék.

A Földközi-tenger nyugati térségében a legtöbb kereskedelmi állomány kiaknázása jóval meghaladja a maximális fenntartható hozam elérésével összeegyeztethető halászati mortalitási (F_{MFH}) tartományt: a vizsgált állományok több mint 80 %-t túlhalásszák ebben az alrégióban¹⁰. Továbbá néhány állomány biomasszája közel jár a korlátozási referenciaponthoz (B_{LIM})¹¹, ami az állomány összeomlásának nagy valószínűségét jelzi. A leggyakrabban túlhalászott fajok a szürke tőkehal és a bajuszos vörösmárna: a jelenlegi kiaknázási szintjük eléri a becsült F_{MFH} célérték tízszeresét. Bár sok más halállomány állapota nem ismert, nagyon valószínű, hogy hasonló helyzetben vannak. A 2015-ben és 2016-ban a „cataniai folyamat” részeként folytatott különféle konzultációk során az érdekelt felek túlnyomórészt egyetértettek abban, hogy a földközi-tengeri halállományokat nagyon nagy mértékű túlhalászás sújtja. Az európai és a nemzetközi tudományos élet képviselői is többször hangsúlyozták, hogy sürgősen lépéseket kell tenni a Földközi-tenger egész medencéjében tapasztalható nagymértékű túlhalászás csökkentése érdekében.

Ez a javaslat a nagymértékű túlhalászás és a nem eléggé hatékony szabályozási keret problémáját kívánja megoldani azzal, hogy most először uniós szintű többéves tervet vezet be. A javaslat célja a közös halászati politikáról szóló rendelet célkitűzéseinek (2. cikk) megvalósítása a tengerfenéken élő fajoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászata tekintetében, nevezetesen annak biztosítása, hogy a halászati tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és irányításuk gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyöket is biztosítson. A terv elő fogja segíteni továbbá a kirakodási kötelezettség végrehajtását, és lehetővé teszi egy regionális megközelítés bevezetését, amelynek révén az érintett tagállamokat bevonják az állománygazdálkodási intézkedések kidolgozásába.

A közös halászati politikáról szóló rendelet meghatározza azt az általános keretet és azokat a helyzeteket, amelyekben a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek többéves terveket kell elfogadnia; pontosabban:

- a 9. cikk meghatározza a többéves tervekre vonatkozó elveket és célkitűzéseket. Többek között állományvédelmi intézkedéseket kell hozni a halállományok helyreállítása és olyan szinten történő fenntartása érdekében, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: „MFH”) biztosító szintet;
- a 10. cikk ismerteti a többéves tervek tartalmát. A maximális fenntartható hozamoknak megfelelő mennyiségi célértékeket F_{MFH} -tartományokban kell kifejezni. Így a célértékek lehetővé tesznek némi rugalmasságot a vegyes halászat esetében, és

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről ([HLL 354., 2013.12.28., 22. o.](#)).

⁹ Ajánlás az Oroszlán-öbölben az ívó rajok és az érzékeny mélytengeri élőhelyek védelme érdekében halászati korlátozás alatt álló terület létrehozásáról ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ A közös halászati politika teljesítményének nyomon követése ([HTMGB-17-04](#)).

¹¹ Földközi-tengeri vizsgálatok, 1. rész ([HTMGB-15-18](#)).

lehetővé teszik a különböző állományokra vonatkozó állománygazdálkodási intézkedések következetesebb meghatározását, mivel biztosítanak bizonyos mozgásteret. A célértékeket az elővigyázatossági referenciapontokhoz és az állományvédelmi referenciapontok határértékéhez kapcsolódó óvintézkedésekkel kell kiegészíteni;

- a 15. cikk előírja, hogy a kirakodási kötelezettség teljesítésének részleteire vonatkozóan tervet kell benyújtani, amely az alábbiakat tartalmazza: a kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységekre vagy fajokra vonatkozó egyedi rendelkezések; kivételek, többek között a kötelezettség alá tartozó valamennyi faj teljes éves fogásának legfeljebb 5 %-áig terjedő *de minimis* kivételek; a fogások dokumentálására vonatkozó rendelkezések; adott esetben minimális védelmi referenciaméret megállapítása; valamint
- a 18. cikk az állományvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos regionális együttműködési keretet határoz meg. A közvetlen állománygazdálkodási érdekekkel bíró tagállamok közös ajánlásokat nyújthatnak be a Bizottság által hozandó bizonyos intézkedésekre vonatkozóan azokban az esetekben, amikor a Bizottság végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a tervben meghatározott célkitűzések elérése céljából. A terv regionális együttműködést hoz létre a tagállamok között annak érdekében, hogy bizonyos állományok tekintetében a kirakodási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket és egyedi állományvédelmi intézkedéseket lehessen elfogadni.

Az 5. szakasz áttekintést ad a többéves terv egyedi rendelkezéseiről.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ezen javaslat, mely a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozására irányul, összhangban van a közös halászati politikáról szóló rendelettel, valamint a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira¹², az északi-tengeri tengerfenéken élő állományokra¹³ és a kis méretű nyílt vízi fajok adriai-tengeri állományaira¹⁴ vonatkozó korábbi többéves tervekkel.

Az 1967/2006/EK tanácsi rendelet technikai állományvédelmi intézkedéseket határoz meg, például a minimális szembőséggel, a halászeszközök használatára vonatkozó minimális távolságokkal és mélységekkel, valamint a minimális kirakodási méretekkel kapcsolatban. Ezen intézkedések jelentős részét új intézkedések váltják fel, ha a Bizottságnak a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló rendeletre irányuló javaslatát¹⁵ elfogadják.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat és célkitűzései összhangban vannak az Unió egyéb politikáival, különösen a környezetvédelmi politikákkal, mint például a tengervédelmi stratégiáról szóló

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ([HL L 191., 2016.7.15., 1. o.](#)).

¹³ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az északi-tengeri tengerfenéken élő állományokra és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, valamint a 676/2007/EK tanácsi rendelet és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ([COM\(2016\)493, 2016.8.3.](#)).

¹⁴ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az adriai-tengeri kis méretű nyílt vízi állományokra és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról ([COM\(2017\)097, 24.2.2017.](#)).

¹⁵ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről ([COM\(2016\)134, 2016.3.11.](#)).

keretirányelvben¹⁶ megfogalmazott stratégiával, valamint azzal a célkitűzéssel, hogy 2020-ig el kell érni az Unió tengereinek jó környezeti állapotát.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.

• Szubszidiaritás

A javaslat a tengeri biológiai erőforrások védelmére irányul, amely kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó terület. A szubszidiaritás elve ezért nem alkalmazandó.

• Arányosság

A javasolt intézkedések megfelelnek az arányosság elvének, mivel célszerűek és szükségesek, és a kívánt szakpolitikai célok eléréséhez nem áll rendelkezésre egyéb, kevésbé korlátozó intézkedés.

• A jogi aktus típusának megválasztása

A javasolt jogi eszköz az Európai Parlament és a Tanács rendelete.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

Tárgyaltan.

• Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

2016 és 2017 során intenzív konzultáció zajlott az érdekelt felekkel. Ennek céljai a következők voltak: i. felhívni a figyelmet a földközi-tengeri halállományok túlnyomó többségének riasztó helyzetére; ii. megállapodni a nemzeti, uniós és nemzetközi szintű sürgős fellépés szükségességéről; és iii. kikérni a lehető legtöbb érdekelt fél véleményét és tanácsát azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet a legjobban kezelni a helyzetet.

Az egyszerűség kedvéért a konzultációs tevékenységeket három csatornán folytattuk: a földközi-tengeri tanácsadó testületben, valamint a „cataniai folyamat” és nyilvános konzultáció keretében.

A földközi-tengeri tanácsadó testület (MEDAC)

A MEDAC a földközi-tengeri térség legjelentősebb halászati érdekképviselői szerve. Az e kezdeményezésben érintett összes felet képviseli: a halászati szektort (beleértve a kisüzemi halászatot), a szakszervezeteket és az egyéb érdekcsoportokat, például környezetvédelmi szervezeteket, fogyasztói csoportokat és sport-/szabadidős horgászati szervezeteket, amelyek a Földközi-tenger térségében a közös halászati politika keretében működnek.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ([HL L 164., 2008.6.25., 19. o.](#)).

2017-ben a MEDAC négy külön találkozáson foglalkozott a többéves tervvel, melyeken részt vettek az iparág, a tagállami halászati igazgatási szervek, a tudományos kutatói közösség, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal és a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság képviselői. A találkozók eredményeképp 2017 novemberében elfogadtak egy véleményt¹⁷. A MEDAC által javasolt legtöbb elem ebbe a javaslatba is bekerült, nevezetesen:

- a hatály, mégpedig a földrajzi kiterjedés, az állományok és a halászati eszközök tekintetében (a szabadidős horgászatot is beleértve);
- a halászati lehetőségek erő kifejtés-korlátozásokon alapuló kihasználása (tengeren töltött napok/napi hajómennyiségben kifejezve) a tudományos szakvéleménnyel összhangban;
- a fenéken vontatott eszközökre vonatkozó tilalom kiterjesztése 50 m-ről a megfelelő mélységig a part menti létfontosságú halélőhelyek védelmének fokozása érdekében;
- tér- és időbeli tilalmak alkalmazása az ívóhelyek és a halbölcsőhelyek védelme érdekében;
- a 1967/2006/EK tanácsi rendelet III. mellékletében felsorolt fajok minimális kirakodási méreteinek frissítése.

Két elem (a többéves terv hatálya alá tartozó összes hajóra irányuló elektronikus megfigyelési rendszerek bevezetése és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap általi további támogatás) nem került be a javaslatba, mivel ezen esetekben megfelelőbbnek tűnt a horizontális jogi keretszabályozás.

A „cataniai folyamat”

Azon a 2016 februárjában tartott magas szintű ülésen, ahol a cataniai folyamat elindult, a résztvevők elismerték, hogy előrelépés történt a tudományos szakvélemények, a GFCM révén történő kormányközi együttműködés és (kisebb mértékben) a bizonyos halállományokra vonatkozó állománygazdálkodási intézkedések elfogadása tekintetében. Másfelől megállapították, hogy mindez nem javított a halállományok állapotán. A Földközi-tengeren az értékelt kereskedelmi halállományok több mint 90 %-át jóval a biztonságos biológiai határértékeket meghaladó mértékben halásszák, és számos állomány állapotáról továbbra sincs információ. A probléma kezelése érdekében a résztvevők egyhangúlag amellelt foglaltak állást, hogy újfent kötelezettséget kell vállalni a földközi-tengeri halászat helyreállítását célzó egyedi intézkedések meghozatala mellett.

Ennek a határozott politikai akaratnak köszönhetően a nyolc földközi-tengeri tagállam halászati irányítói összeültek 2016 júniusában, hogy a papíron megfogalmazott általános kötelezettségvállalásokon túlmutatva biztosítsák, hogy az EU felelősségének tudatában konkrét lépéseket tegyen. Meghatározták továbbá azokat a kiemelt területeket, amelyeken további nemzeti szintű intézkedésekre van szükség. A Földközi-tenger nyugati térsége tekintetében Franciaország és Spanyolország közös tér- és időbeli tilalom bevezetését javasolta az Oroszlán-öbölben a halászati erő kifejtés csökkentése és a szürke tőkehállal kapcsolatos szelektivitás javítása érdekében.

A konzultációs folyamat 2017 márciusában zárult le a földközi-tengeri halászat fenntarthatóságáról szóló miniszteri nyilatkozat¹⁸ aláírásával, mely meghatározza a régió halászati gazdálkodásának új stratégiai keretét, és a következő tíz évre öt intézkedést határoz

¹⁷ Vélemény a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervről. Róma ([MEDAC\(2017\)270, 2017.11.7.](#)).

¹⁸ Miniszteri konferencia a földközi-tengeri halászat fenntarthatóságáról; Máltai „MedFish4Ever” miniszteri nyilatkozat ([Málta, 2017. március 30.](#)).

meg, mérhető célokkal. Ez a kezdeményezés részét képezi annak az uniós szintű fellépésnek, amelynek célja halállományok fenntartható szintjének visszaállítása a Földközi-tenger nyugati térségében.

Nyilvános konzultáció

A Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság (DG MARE) 2016. május 30. és szeptember 30. között internetes alapú nyilvános konzultációt tartott a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervről. A konzultáció általános célja az érdekelt felek véleményének megismerése volt, ami főleg a kezdeti kidolgozási szakaszban volt fontos.

A válaszadóknak ki kellett tölteniük egy kifejtendő és feleletválasztós kérdéseket egyaránt tartalmazó kérdőívet; a kérdések közül hat a válaszadókhöz kapcsolódott, 18 pedig a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott tengerfenéki halászat biológiai, technikai és társadalmi-gazdasági vonatkozásaihoz. A kérdések témái a probléma percepciója, a gazdálkodási opciók és egy esetleges többéves terv hatálya és tartalma voltak.

A konzultációból az alábbi fontosabb következtetéseket lehetett levonni¹⁹:

- (1) A válaszadók túlnyomó többsége egyetértett azzal, hogy a jelenlegi gazdálkodási keret (azaz az 1967/2006/EK rendelet szerinti nemzeti irányítási tervek) nem elégséges a közös halászati politika céljainak eléréséhez. Továbbá 67%-uk úgy vélte, hogy a célok eléréséhez nem lenne elegendő a jelenlegi keret rövid távú nemzeti vagy uniós szintű intézkedésekkel történő kiegészítése;
- (2) A legtöbb válaszadó úgy látta, hogy a jelenlegi gazdálkodási keret végrehajtása sok szempontból kívánivalót hagy maga után, és az egyes országok és halászflották között is vannak különbségek a végrehajtás tekintetében. Ennek az elégtelen működésnek két fő oka van: i. az érdekelt feleket (többek közt a halászati szektort) nem vonják be az intézkedések kidolgozásába; és ii. nincsenek hatékony ellenőrzések;
- (3) a legtöbb válaszadó szerint a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó uniós többéves terv lenne a legjobb megoldás. Ezt a megközelítést indokolja a halászat vegyes jellege, az érintett tagállamok száma és a különféle halászeszközök és halásztípusok közötti kölcsönhatások;
- (4) A nagy többség támogatta az alábbi célok belefoglalását a többéves tervbe: i. a maximális fenntartható hozamok elérése; ii. hatékony és átlátható gazdálkodási keret elfogadása; iii. az ellenőrzési, nyomonkövetési és felügyeleti rendszerek megerősítése; és iv. a halászati ágazat társadalmi-gazdasági stabilitásának biztosítása;
- (5) A nyilvános konzultáció során azt is vizsgálták, hogy milyen alternatív intézkedéseket – például teljes kifogható mennyiségek (TAC) megállapítását – lehetne bevezetni a tengerfenéken élő fajok földközi-tengeri halászatában. Ezt az intézkedést a nem kormányzati szervezetek és néhány polgár is támogatta. A halászok egyesületei és a közigazgatási szervek azonban egyáltalán nem támogatták, arra hivatkozva, hogy a TAC vegyes halászatokban való alkalmazása bonyolult;
- (6) Szinte az összes válaszadó támogatta az erő kifejtés-szabályozás és a technikai állományvédelmi intézkedések kombinációját mint a Földközi-tenger nyugati térségében a tengerfenéken élő fajokra irányuló halászati gazdálkodás legjobb

¹⁹ *Nyilvános konzultáció a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves tervről (DG MARE, 2016. május 30. – szeptember 30.).*

módját. A legszélesebb körben támogatott intézkedések a tér- és időbeli tilalmak, a szelektivitást fokozó technikai módosítások, a minimális védelmi referenciaméreték és az együttes gazdálkodási rendszerek voltak.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Ennek a kezdeményezésnek a tudományos és technikai vonatkozásaival elsősorban a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja (EUMOFA) foglalkozott. A HTMGB két szakértői csoportja 2015-ben és 2016-ban ült össze, hogy a szakpolitikai lehetőségeket biológiai szempontból értékelje, és tanácsot adjon a többéves terv különböző vonatkozásaival kapcsolatban. 2017-ben a Bizottság szolgálatai feltérképezték az érintett érdekelt feleket, és társadalmi-gazdasági szempontú elemzést készítettek róluk. Az EUMOFA a Földközi-tenger nyugati térségében megfigyelhető piaci dinamikáról szolgáltatott kiegészítő adatokat.

A Földközi-tenger nyugati térségében élő tengerfenéki állomány állapotának értékelése a HTMGB-nek és a GFCM tudományos tanácsadó bizottságának a legfrissebb eredményein alapul.

Ezenkívül az alábbi két vizsgálat eredményei is beépültek e kezdeményezésbe:

- az 1967/2006/EK rendeletre vonatkozó visszatekintő értékelés²⁰, melynek alapján áttekintették a rendelet tagállamok általi végrehajtását, és megvizsgálták, hogy milyen mértékben segítette elő a közös halászati politika célkitűzéseinek teljesítését. Az Oroszlán-öbölre vonatkozó esettanulmány kulcsfontosságú volt a probléma jellegének meghatározásában; valamint
- a HTMGB-nek a tagállamok irányítási terveiről készített mélyreható elemzése^{21,22} amely hozzájárult a probléma meghatározásához, különösen abban a tekintetben, hogy a terveket miért nem tartják elégségesnek a fenntartható halászati szintek 2020-ra történő eléréséhez.

Mindezek mellett tudományos publikációkra, technikai jelentésekre és könyvekre is támaszkodtunk.

- **Hatásvizsgálat**

A jogalkotás minőségének javítására vonatkozó útmutatóval összhangban a Bizottság hatásvizsgálatot készített, melyben összegyűjtött és elemzett minden olyan tényanyagot, amely e kezdeményezés alátámasztásához szükséges. Ebbe beletartozott a probléma fennállásának ellenőrzése, a főbb szakpolitikai opciók felvázolása és azok potenciális környezeti, társadalmi és gazdasági hatásainak vizsgálata.

A tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatával kapcsolatban két fő probléma áll fenn. Az egyik a nagymértékű túlhalászás, a másik a nem eredményesen működő szabályozási keret. A túlhalászás legfőbb okaként a halászati kapacitás túlzott igénybevételét (azaz a hajók túl nagy számát és a halászati erőnkifejtés túlzott méretét) jelölték meg. A jelenlegi szabályozási keret pedig azért nem

²⁰ *A Földközi-tengerre vonatkozó rendelet visszatekintő értékelése – zárójelentés, 230. o. (A jelentés közzététele folyamatban van az Európai Unió Kiadóhivatalánál) (MRAG(2016)).*

²¹ *Tudományos szakvélemény az irányítási terveknek a közös halászati politika által a Földközi-tengerre vonatkozóan megállapított követelményeknek való megfeleléséről. 9. sz. egyedi szerződés, 4. feladat (ad hoc tudományos szakvélemény a közös halászati politika végrehajtásának előmozdításához) – felülvizsgált jelentés, 2014.8.8., (MAREA(2014)).*

²² *Jelentés a 49. plenáris ülésről (PLEN-15-02).*

működik eredményesen, mert az alkalmazási köre korlátozott, a végrehajtása lassú és elégtelen, az érdekelt felek pedig nem vállalnak felelősséget a végrehajtása iránt. Ezek a problémák – közvetve vagy közvetlenül – ahhoz vezettek, hogy a tengerfenéken élő állományok drámai helyzetbe kerültek (a vizsgált állományok 80 %-át túlhalásszák, némelyikük biomasszája pedig nagyon alacsony, ami az összeomlás nagy valószínűségére utal), ami a halászok és a halászati ágazat számára társadalmi-gazdasági következményekkel jár, és a tengeri környezetre is kihat.

A fentebb ismertetett problémák elsősorban a franciaországi, olaszországi és spanyolországi uniós flottát érintik. Az uniós halászati adatgyűjtési keretrendszerben bejelentett adatok szerint ez a kezdeményezés körülbelül 13 000 hajót érinthet²³. Ezek körülbelül 76 %-a olasz, 15 %-a spanyol és 9 %-a francia. A legkisebb flottaszegmensek túlnyomórészt passzív halászeszközök és hosszú horogsoros hajók (közel 10 400 hajó, kb. 1 500 tonna fogási mennyiséggel), a legnagyobbak pedig főként fenékvonóhálós hajók (közel 2 800 hajó, körülbelül 13 500 tonna fogási mennyiséggel). Az érintett halászati vállalkozások zöme mikrovállalkozás (átlagosan a vállalkozások 89 %-ának csak egyetlen hajója van).

Mindezekre figyelemmel három szakpolitikai alternatívát mérlegeltünk:

- 1. alternatíva: „nincs politikaváltás” avagy a status quo fenntartása (vagyis a jelenlegi szabályozási keret alkalmazása fennmaradna) – ezt az alternatívát csak viszonyítási pontként használjuk a többi alternatíva értékeléséhez;
- 2. alternatíva: a jelenlegi gazdálkodási keret módosítása – a nemzeti irányítási tervek felülvizsgálatra kerülnének, hogy kiterjedjenek a közös halászati politika célkitűzéseire, elsősorban az alábbiak révén: jelenlegi hatályuk módosítása (az érintett halállományok, halászati tevékenységek és terület vonatkozásában); új állományvédelmi célkitűzések, mint például a maximális fenntartható hozam; mennyiségi célértékek és időkeretek; és új óvintézkedések; valamint
- 3. alternatíva: uniós szintű többéves terv elfogadása – a cél annak a biztosítása lenne, hogy a Földközi-tenger nyugati térségében tengerfenéken élő állományokra halászó uniós halászflottákra uniós szintű, egyszerű és integrált szabályozási keret vonatkozzon.

A hatásvizsgálat során összegyűjtött és elemzett összes információt figyelembe véve a legjobb megoldás a 3. alternatíva lenne: vagyis az uniós szintű többéves terv. Ennek okai a következők:

- (1) a többéves tervnek több lenne a pozitív környezeti hatása. Többek között annak valószínűsége, hogy az összes állományra vonatkozóan sikerül elérni a halászati mortalitási célértéket, körülbelül 36 % körül alakulna. Bár ez a mutató még mindig alacsony, és messze elmarad a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzéstől, jobb eredményeket hoz, mint az 1. alternatíva (0 %) és a 2. alternatíva (28 %);
- (2) a vizsgált állományok kb. 70 %-ánál a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje visszakerülne az elővigyázatossági referenciapont (B_{PA}) fölé; az 1. alternatívánál ez 5 %, a 2. alternatívánál 72 % lenne. A terv a biomasszára vonatkozó óvintézkedéseket is bevezetne, előre meghatározott intézkedéseket megkövetelve a biztonságos biológiai határértékeken kívül eső állományok helyreállítása érdekében,

²³ Ezek az értékek várhatóan alacsonyabbak lesznek, mivel a hivatalos olasz adatokba beletartozik az összes hajó, amely a Földközi-tengeren működik. A HTMGB 16-11 szerint körülbelül 9000 olyan hajó van, amely kizárólag a Földközi-tenger nyugati részén működik. A hatásvizsgálatban azonban a tagállamok által az adatgyűjtési keretrendszerben bejelentett hivatalos adatokra támaszkodtunk.

növelve ezzel a fenntartható biomassza-szintek fenntartásának valószínűségét. Ezenkívül az F_{MFH} célkitűzésnek a 2. alternatíva keretében történő elérése jóval több kockázatot rejt magában, mint a terv alapján történő elérése, aminek két alapvető oka van: i. jóval több feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy eredményesen működő gazdálkodási keret jöjjön létre (pl. szorosabb együttműködésre, harmonizációra, koordinációra lenne szükség a tagállamok között); ii. még a jelenlegi keret módosítása esetén sincs garancia arra, hogy a végrehajtásban eleddig tapasztalható hiányosságok megszűnnek;

- (3) Bár a terv a halászati erő kifejtés csökkentéséből következően átmenetileg nagyobb költségekkel járna a foglalkoztatás és a jövedelmezőség terén, a társadalmi-gazdasági eredmények 2025-re várhatóan az összes flotta esetében javulnának, és 2025-re csak egyetlen flottánál állna fenn pénzügyi kockázat (az 1. alternatíva esetében kilenc flottánál állna fenn pénzügyi kockázat, a 2. alternatíva esetében négyenél);
- (4) A jelenlegi nemzeti gazdálkodási tervekkel összehasonlítva a többéves terv egyszerű lenne (egyetlen szabályozási keret), stabil (figyelembe venné a hosszú távú perspektívát) és átlátható (a három érintett tagállam együttesen hozná a halászati mortalitási értékeket fenntartható szintekre);
- (5) A többéves tervek jobban összhangban vannak a megreformált közös halászati politikával, különösen annak 2. cikkével, mivel egyértelműen ezek a tervek jelentik a preferált eszközt a halállományok fenntartható kiaknázásának irányítására.

Végezetül a széles körű konzultációból kiderült, hogy a legtöbb érdekelt fél (a közigazgatási szervek, a halászati ágazat, a nem kormányzati szervezetek és a lakosság) az uniós többéves tervet tartja a legjobb megoldásnak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott tengerfenéki halászat irányítására.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Jóllehet ez a javaslat nem a Bizottság célravezető és hatásos szabályozás (REFIT) programja keretében indított kezdeményezés, egyszerűbb, stabilabb és átláthatóbb gazdálkodási keretet vezetne be. Egy átmeneti időszakot követően egyszerűbbé válna a szabályozás, mivel a többéves terv felváltaná a jelenleg a különböző nemzeti irányítási tervekben elszórtan szereplő rendelkezéseket, és biztosítaná az összhangot az ezen halászati ágban használt sokféle irányítási eszköz között.

A javaslat továbbá egyértelmű rendszert hozna létre a tudományos szakvélemények állománygazdálkodási intézkedésekbe történő átültetésére. A szakértők évente adnának szakvéleményt, többek között a fenntartható halászati szintek biztosításához szükséges erő kifejtés-korlátozásokkal kapcsolatban, és e vélemény alapján a Bizottság évente javaslatot nyújtana be a halászati lehetőségekről szóló rendelet keretében.

- **Alapjogok**

Tárgyaltalan.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Nincsenek költségvetési vonzatok.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az állománygazdálkodási intézkedések egyes hatásainak nyomon követése része a közös halászati politika végrehajtásához kapcsolódó rutintevékenységeknek. Az adatgyűjtésre vonatkozó uniós jogszabályok alapján a tagállamok már gyűjtik azokat az adatokat, amelyek a javaslat társadalmi-gazdasági és környezetvédelmi hatásainak nyomon követéséhez szükségesek lennének. A HTMGB is szolgáltat már tudományos szakvéleményt az érintett tengerfenéken élő állományokról (azaz a szürke tőkehalról, a bajuszos vörösmárnáról, a vörös ostorgarnéláról, a piros ostorgarnéláról, az óriásgarnéláról és a norvég homárról). A piaci hatások nyomon követése a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontján (EUMOFA) keresztül történik.

A közös halászati politikáról szóló rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerint a többéves tervekben rendelkezni kell a terv első utólagos értékeléséről és az azt követő értékelésekről, mindenekelőtt a tudományos szakvéleményekben bekövetkezett változások figyelembevétele céljából. A HTMGB öt évvel a hatálybalépését követően értékelné a tervet és annak hatásait. Ezt követően a Bizottság jelentést tenne az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Korábbi értékelés nem kivitelezhető, mivel jelentős idő telne el a terv végrehajtása és az értékeléshez szükséges adatok elérhetővé válása között. Az értékelés ütemezése azonban nem gátolja meg a jogalkotókat abban, hogy a tudományos, politikai vagy társadalmi-szociális fejleményekre reagálva módosítsák a tervet.

- **Magyarázó dokumentumok**

Tárgytalan.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A terv főbb elemei, a többéves tervekre vonatkozó elvekre, valamint a tervek célkitűzéseire és tartalmára vonatkozó rendelkezésekkel (a közös halászati politikáról szóló rendelet 9. és 10. cikke) összhangban a következők:

- **hatály:** a javaslat a tengerfenéki halászat meghatározó állományaira terjed ki (vagyis a szürke tőkehalra, a bajuszos vörösmárnára, a piros ostorgarnélára, a vörös ostorgarnélára, az óriásgarnélára és a norvég homárra), a járulékos fogásként érintett állományokra és az egyéb olyan, tengerfenéken élő állományokra, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre elegendő adat. A javaslat kiterjed továbbá a Földközi-tenger nyugati térségében (az 1., 2., 5., 6., 7., 8., 9., 10. és 11. GFCM-alterületen) ezen állományokra irányulóan folytatott kereskedelmi célú és szabadidős halászatra;
- **célkitűzések:** a javaslat célkitűzései a következők: hozzájárulni a közös halászati politikáról szóló rendelet 2. cikkének célkitűzéseéhez, különösen a maximális fenntartható hozamok elérésével, az elővigyázatossági megközelítés alkalmazásával és az ökoszisztéma-alapú megközelítés végrehajtásával. A javaslat elő fogja segíteni továbbá a kirakodási kötelezettség végrehajtását;
- **mennyiségi célértékek:** A javasolt halászati mortalitási tartományok F_{MFH} -tartományok, a szaporodóképes állomány biomasszájaként kifejezve, melyeket legkésőbb 2020-ra el kell érni. A tartományok lehetővé tennék az állományokkal való MFH-alapú gazdálkodást, míg a vegyes halászattal kapcsolatban bizonyos mértékű rugalmasságot biztosítanak;

- **állományvédelmi referenciapontok:** a javasolt – a szaporodóképes állomány biomasszájában kifejezett – állományvédelmi referenciapontok összhangban vannak a Földközi-tengerre vonatkozó tudományos szakvéleményekkel. A javaslat minden egyes állományt illetően bevezeti a referenciapont határértékét (vagy biomassza-határértékét – B_{LIM}), amely az állomány összeomlásának súlyos veszélyét jelzi, valamint – biztonsági tartományként – az elővigyázatossági referenciapontot (vagy biomasszára vonatkozó elővigyázatossági referenciapontot – B_{PA});
- **óvintézkedések és a korrekciós intézkedések:** a javaslat óvintézkedéseket vezet be azért, hogy az elővigyázatossági referenciapontoknak vagy a referenciapontok határértékeinek a túllépésekor lehetővé tegye az állomány helyreállítását. Ezek az intézkedések nagyon sokfélék lehetnek, többek között tagállami vagy bizottsági vészhelyzeti intézkedések;
- **halászati erőkifejtési rendszer:** A javaslat uniós szintű halászati erőkifejtési rendszert vezet be az I. mellékletben felsorolt valamennyi területen és hajóhosszkategóriában használt vonóhálók tekintetében. A Tanács a tudományos szakvélemények alapján évente határoz a tagállamonként minden egyes erőkifejtési csoport vonatkozásában maximálisan engedélyezhető halászati erőkifejtésről (halászati napok száma). A javaslat továbbá – a tudományos szakvéleményekkel összhangban – a végrehajtás első évére vonatkozóan a halászati erőkifejtés jelentős csökkentéséről rendelkezik;
- **halászati tilalom hatálya alá tartozó területek:** kiegészítő intézkedésként a javaslat tér- és időbeli tilalmat vezet be a vonóhálók használatára minden évben a május 1. és július 31. közötti időszakra a 100 m-es izobáton belül. Ezáltal a part menti zónában ebben az időszakban csak a szelektívebb halászeszközöket lehetne használni, megóvva ezzel a halbölcsőhelyeket és az érzékeny élőhelyeket, és növelve a kisüzemi halászat társadalmi fenntarthatóságát. Tekintettel a társadalmi-gazdasági szempontokra és arra, hogy a szürke tőkehal magas halászati mortalitását sürgősen csökkenteni kell, a javaslat előmozdítja a szürke tőkehalak ívó egyedeinek védelmében további tilalmi területek kijelölését, a regionalizáció keretében;
- **kirakodási kötelezettség:** a javaslat részletesen ismerteti a kirakodási kötelezettség hosszú távú végrehajtását. Többek között szükség szerint regionalizációs rendelkezéseket vezet be a bizonyítottan magas túlélési arányú fajokra vonatkozó kivételek kiterjesztésére és/vagy módosítására, valamint a *de minimis* kivételekre vonatkozóan;
- **regionális együttműködés:** a javaslat regionális együttműködést hoz létre a tagállamok között annak érdekében, hogy bizonyos állományok tekintetében a kirakodási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket és egyedi állományvédelmi intézkedéseket, többek között technikai intézkedéseket lehessen elfogadni;
- **nyomon követés és értékelés:** a javaslat tudományos nyomon követést vezet be annak értékelésére, hogy a tengerfenéki halászat meghatározó állományai és – amennyiben lehetséges – a járulékos fogásokat adó állományok maximális fenntartható hozamának elérésében milyen előrelépés történt. Ez alapvető fontosságú a Földközi-tengeren, mivel ez fogja biztosítani a terv hatálya alá tartozó állományok rendszeres értékelését. Magát a tervet öt évvel a végrehajtást követően kell értékelni.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁴,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye, amelynek az Unió szerződő fele, állományvédelmi kötelezettségeket ír elő, beleértve a halászott fajok populációinak a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szinten történő fenntartását vagy erre a szintre történő helyreállítását.
- (2) A 2015. évi New York-i fenntartható fejlődési világ-csúcstalálkozón az Unió és tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2020-ra eredményesen szabályozzák a halászatot, véget vetnek a túlhalászásnak, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatnak és a kártékony halászati gyakorlatoknak, és tudományos alapokon nyugvó irányítási terveket vezetnek be annak érdekében, hogy a halállományokat a lehető legrövidebb időn belül helyreállítsák, legalább olyan szinten, amely a biológiai tulajdonságaik által meghatározott MFH-t biztosítani tudja.
- (3) A 2017. március 30-i máltai „MedFish4Ever” miniszteri nyilatkozat²⁵ meghatározza a földközi-tengeri halászati gazdálkodás új keretét, és öt konkrét intézkedést tartalmazó munkaprogramot fogalmaz meg a következő tíz évre. Az egyik kötelezettségvállalás a többéves tervek létrehozására vonatkozik.
- (4) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban meghatározza a közös halászati politika szabályait. A közös halászati politikának hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz, és különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő eléréséhez.

²⁴ HL C [...], [...], [...]. o.

²⁵ A máltai MedFish4Ever miniszteri nyilatkozat. Miniszteri konferencia a földközi-tengeri halászat fenntarthatóságáról ([Málta, 2017. március 30.](#)).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről ([HL L 354., 2013.12.28., 22. o.](#))

- (5) A közös halászati politika célja többek között a halászati és akvakultúra-tevékenységek hosszú távú környezeti fenntarthatóságának biztosítása, valamint az elővigyázatossági megközelítés és az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazása a halászati gazdálkodásban.
- (6) A közös halászati politika célkitűzéseinek elérése érdekében több állományvédelmi intézkedést is el kell fogadni, például többéves terveket, technikai intézkedéseket és a halászati lehetőségek meghatározását és elosztását.
- (7) Az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikke szerint a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk. E rendelkezésekkel összhangban az e rendeletben előírt többéves tervnek célkitűzéseket, mennyiségi célértékeket és a hozzájuk tartozó egyértelmű időkeretet, állományvédelmi referenciapontokat, óvintézkedéseket és technikai intézkedéseket kell tartalmaznia, melyek célja a nemkívánatos fogások elkerülése, illetve számuk csökkentése.
- (8) „A rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények” a legfrissebb tudományos adatokon és módszereken alapuló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert független tudományos testület által közzétett vagy felülvizsgált, nyilvánosan hozzáférhető tudományos szakvéleményeket jelentik.
- (9) A Bizottságnak a többéves terv hatálya alá tartozó állományok tekintetében be kell szereznie a rendelkezésre álló legjobb szakvéleményeket. Ebből a célból különösen a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsággal (HTMGB) kell konzultálnia. A Bizottságnak elsősorban olyan nyilvánosan elérhető szakvéleményeket kell beszereznie – többek között a vegyes halászatra vonatkozóan –, amelyek figyelembe veszik az e rendelet által előírt tervet, és jelzik az F_{MFH}-tartományokat és az állományvédelmi referenciapontokat (B_{PA} és B_{LIM}).
- (10) Az 1967/2006/EK tanácsi rendelet²⁷ létrehozza a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásának irányítási keretét, és irányítási tervek elfogadását írja elő a tagállamok felségvizein vonóhálóval, hajóról működtetett kerítőhálóval, parti kerítőhálóval, kerítőhálóval és kotróhálóval végzett halászatra vonatkozóan.
- (11) Franciaország, Olaszország és Spanyolország elfogadott az 1967/2006/EK rendelet szerinti irányítási terveket. A tervek között azonban nincs összhang, és nem veszik figyelembe a tengerfenéken élő állományok halászatában használt összes halászateszközt, valamint egyes állományok és halászflották kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló természetét. Továbbá a tervek eredménytelennek bizonyultak a közös halászati politika célkitűzéseinek elérésében. A tagállamok és az érdekelt felek kinyilvánították, hogy támogatják az érintett állományokra vonatkozó uniós szintű többéves terv kidolgozását és végrehajtását.
- (12) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) szerint a Földközi-tenger nyugati térségében található, tengerfenéken élő legtöbb állomány kiaknázása jóval meghaladja a maximális fenntartható hozam (MFH) eléréséhez szükséges szintet.
- (13) Ezért helyénvaló létrehozni egy többéves tervet (a továbbiakban: a terv) a Földközi-tenger nyugati térségében található, tengerfenéken élő állományok védelmére és fenntartható kiaknázására.

²⁷ A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ([HL L 36., 2007.2.8., 6. o.](#)).

- (14) E tervnek figyelembe kell vennie a halászat vegyes jellegét és az azt meghatározó állományok közötti dinamikát; idetartozik a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*), a bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*), a piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*), a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), a vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*) és az óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*). Figyelembe kell vennie továbbá a járulékos fogásból származó azon fajokat és tengerfenéken élő állományokat, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre elegendő adat. A tervnek az uniós vizeken vagy a Földköz-tenger nyugati térségének uniós vizein kívül tevékenykedő uniós halászhajók által (különösen vonóhálóval, fenéken rögzített hálóval, csapdákkal és horogsorral) folytatott tengerfenéki halászatra kell vonatkoznia.
- (15) Az e rendeletben előírt tervnek ki kell terjednie a Földközi-tenger nyugati térségében található, tengerfenéken élő állományok hobbihorgászatára is, tekintettel annak jelentőségére. Amennyiben az ilyen halászat jelentős hatással van az állományra nézve, az e rendeletben előírt többéves tervnek lehetőséget kell biztosítania konkrét állománygazdálkodási intézkedések bevezetésére.
- (16) A többéves terv földrajzi hatálya az állománynak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekben meghatározott földrajzi eloszlásán alapul. A tudományos információk fejlődésével a jövőben szükség lehet az állomány többéves tervben meghatározott földrajzi eloszlásának módosítására. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állományok többéves tervben meghatározott földrajzi eloszlásának kiigazítása céljából, ha a tudományos szakvélemények szerint az adott állomány földrajzi eloszlásában változás áll be.
- (17) Az e rendeletben előírt terv célja, hogy hozzájáruljon a közös halászati politika megvalósításához, de különösen a célállományokra vonatkozó maximális fenntartható hozam eléréséhez és fenntartásához, a minimális állományvédelmi referenciaméret által érintett, tengerfenéken élő állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettség végrehajtásához, továbbá ahhoz, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak azok számára, akiknek a megélhetése a halásztól függ, szem előtt tartva a part menti halászatot és a társadalmi-gazdasági szempontokat. A tervnek a halászati gazdálkodásra az ökoszisztéma-alapú megközelítést is alkalmaznia kell annak érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a lehető legkisebbek legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel (a 2008/56/EK irányelvnek²⁸ megfelelően), valamint a 2009/147/EK irányelvnek²⁹ és a 92/43/EGK tanácsi irányelvnek³⁰ megfelelően.
- (18) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás célértékét (F) célszerű az MFH-nak megfelelő értékek tartományaként (F_{MFH}) meghatározni. E rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló tartományokra a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásához való hozzájárulás, valamint a vegyes halászat figyelembevétele

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ([HL L 164., 2008.6.25., 19. o.](#)).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről ([HL L 20., 2010.1.26., 7. o.](#)).

³⁰ A Tanács 92/43/EGK Irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről ([HL L 206., 1992.7.22., 7. o.](#)).

érdekében van szükség. E terv alapján e tartományok úgy lettek kialakítva, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzenek. Ezenkívül az F_{MFH} tartomány felső határát azzal a céllal határozzák meg, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a biomassza-referenciapont határértéke (a továbbiakban: B_{LIM}) alá csökkenjen.

- (19) A halászati lehetőségek meghatározása céljából szükség van a „normál igénybevételre” vonatkozó F_{MFH} tartományokra és – feltéve, hogy az érintett állomány jó állapotúnak tekinthető – rugalmasabb F_{MFH} tartományokra. A halászati lehetőségek utóbbi tartományon belüli megállapítását csak akkor szabad lehetővé tenni, ha arra a tudományos szakvélemények alapján a vegyes halászat esetében az e rendeletben előírt célkitűzések elérése, valamely állomány fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatti komoly károsodásának elkerülése, vagy a halászati lehetőségek évenkénti változásainak korlátozása érdekében van szükség.
- (20) Azon állományok esetében, amelyeknél rendelkezésre állnak MFH-val kapcsolatos célok, valamint az óvintézkedések alkalmazásának céljából elővigyázatossági referenciapontban (B_{PA}) és a referenciapontok határértékében (B_{LIM}) kifejezett állományvédelmi referenciapontok meghatározására van szükség.
- (21) Megfelelő óvintézkedéseket kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy elérjék a célokat, valamint szükség esetén – *többek között* abban az esetben, ha az állományok mérete az állományvédelmi referenciapontok alá esik – korrekciós intézkedéseket hozzanak. A korrekciós intézkedések az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedéseket, halászati lehetőségeket és egyéb konkrét állományvédelmi intézkedéseket is magukban foglalnak.
- (22) Az 1380/2013/EU rendelettel összhangban a halászati lehetőségeknek meg kell felelniük a többéves tervekben megállapított céloknak, időkereteknek és rátáknak. Az e rendeletben előírt terv alkalmazásában a halászati lehetőség egy mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, halászati erő kifejtésben és/vagy fogási mennyiségben kifejezve.
- (23) A halászati erőforrásokhoz való átlátható hozzáférés és a halászati mortalitási célértékek elérésének biztosítása érdekében uniós halászati erő kifejtési rendszert kell elfogadni a vonóháló tekintetében, amelyek a Földközi-tenger nyugati térségében található, tengerfenéken élő állományok kiaknázásához használt fő halászeszközök. E célból erő kifejtési csoportokat kell kijelölni annak érdekében, hogy a Tanács éves szinten, halászati napban kifejezve meghatározhassa a legnagyobb megengedett halászati erő kifejtést. Az erő kifejtési rendszer szükség esetén más halászeszközöket is felölelhet.
- (24) Tekintve, hogy a Földközi-tenger nyugati térségében csaknem az összes tengerfenéken élő állomány esetében aggasztó a helyzet, valamint a halászati mortalitás jelenlegi magas szintjének csökkentése érdekében a halászati erő kifejtési rendszernek az e rendeletben előírt terv végrehajtásának első évében az erő kifejtések jelentős csökkenését kell előidéznie.
- (25) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a hobbihorgászat jelentős hatással van az érintett állományok halászati mortalitására, a Tanácsnak azt figyelembe kell vennie. E célból a Tanács az erő kifejtési rendszeren keresztül olyan halászati lehetőségeket állapíthat meg a kereskedelmi fogásokra vonatkozóan, amelyek figyelembe veszik a hobbihorgászatból származó fogások mennyiségét, és/vagy más, a hobbihorgászatot korlátozó intézkedéseket fogadhat el.

- (26) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a halászati erőkifejtési rendszer nem elégséges az e rendeletben előírt tervben foglalt célkitűzések vagy célértékek eléréséhez, az erőkifejtési rendszert kiegészítendő a teljes kifogható mennyiségen alapuló állománygazdálkodási intézkedéseket kell bevezetni.
- (27) A tagállamoknak az erőkifejtési kvóták 1380/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti kiosztására vonatkozó módszer alkalmazása, a hajók listájának elkészítése, a halászati engedélyek kiadása és a vonatkozó erőkifejtési adatok rögzítése és továbbítása révén konkrét intézkedéseket kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a halászati erőkifejtési rendszer hatékony és működőképes legyen.
- (28) A halbölcsőhelyek és az érzékeny élőhelyek védelme, valamint a kisüzemi halászat megóvása érdekében a part menti területet rendszeresen a szelektívebb halászat számára kell fenntartani. Az e rendeletben előírt tervnek ezért évente három hónapos tilalmat kell megállapítania 100 m izobáton belül működő vonóhálókra.
- (29) A tengerfenéken élő állományok tekintetében további állományvédelmi intézkedéseket kell hozni. A tudományos szakvéleményekkel összhangban a kifejlett szürke tőkehal súlyosan károsult állományának védelme érdekében különösen helyénvaló további tilalmakat bevezetni azokon a területeken, ahol az ívó egyedek nagy tömegben fordulnak elő.
- (30) Az elővigyázatosság elve alkalmazandó azon járulékosan kifogott állományokra és tengerfenéken élő állományokra, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre elegendő adat. Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban konkrét állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni akkor, ha a tudományos szakvélemények szerint korrekciós intézkedésekre van szükség.
- (31) Az e rendeletben előírt tervben további, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadandó technikai állományvédelmi intézkedésekről kell rendelkezni. Erre a tervben foglalt célok eléréséhez van szükség, különösen a tengerfenéken élő állományok védelme és a szelektivitás javítása tekintetében.
- (32) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében megállapított kirakodási kötelezettség teljesítése érdekében az e rendeletben előírt tervnek az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkével összhangban további állománygazdálkodási intézkedésekről kell gondoskodnia.
- (33) Az e rendeletben előírt terv műszaki és tudományos fejlődésnek megfelelő, kellő időben történő kiigazításának lehetővé tétele céljából a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni arra, hogy e rendelet korrekciós és technikai állományvédelmi intézkedésekkel való kiegészítése, a kirakodási kötelezettség végrehajtása és a terv bizonyos elemeinek módosítása érdekében jogalkotási aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak³¹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell, hogy rendszeresen részt vehessenek a Bizottság

³¹ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról ([HL L 123., 2016.5.12., 1. o.](#)).

felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (34) Az 1380/2013/EU rendeletben előírtaknak megfelelően határidőt kell megállapítani a közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkező tagállamok közös ajánlásainak benyújtására.
- (35) Az MFH felé tett előrehaladás értékelése érdekében az e rendeletben előírt tervnek lehetővé kell tennie az érintett állományok és lehetőség szerint a járulékosan kifogott állományok rendszeres tudományos megfigyelését.
- (36) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottságnak időszakonként értékelnie kell e rendelet megfelelőségét és hatékonyságát. Ezt az értékelést egy ötéves kezdeti időszak elteltével, majd azt követően évente a HTMGB tudományos szakvéleménye alapján, az e rendeletben előírt terv időszakos értékelését követően és arra támaszkodva kell elvégezni. Ez az időszak lehetőséget biztosít a kirakodási kötelezettség teljes körű végrehajtására, a regionális intézkedések elfogadására és végrehajtására, valamint arra, hogy megmutatkozzanak az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások. A tudományos szervezetek által előírt minimális időtartam is öt év.
- (37) A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy az e rendeletben előírt terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³² értelmében támogatásra jogosultnak tekinthetők.
- (38) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban kidolgozása előtt megvizsgálták az e rendeletben előírt terv valószínűsíthető gazdasági és társadalmi hatásait³³,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet többéves tervet (a továbbiakban: a terv) határoz meg a Földközi-tenger nyugati térségében található, tengerfenéken élő állományok védelmére és fenntartható kiaknázására vonatkozóan.
- (2) Ez a rendelet a következő állományokra alkalmazandó:
- vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*) a GFCM 1 alterületen;
 - vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*) a GFCM 5 alterületen;

³² Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ([HL L 149., 2014.5.20., 1. o.](#)).

³³ Hatásvizsgálat [közzétételkor itt fel kell tüntetni a hivatkozást].

- c) vörös ostorgarnéla (*Aristeus antennatus*) a GFCM 6 alterületen;
 - d) piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) a GFCM 1 alterületen;
 - e) piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) a GFCM 5 alterületen;
 - f) piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) a GFCM 6 alterületen;
 - g) piros ostorgarnéla (*Parapenaeus longirostris*) a GFCM9, 10, és 11 alterületen;
 - h) óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) a GFCM 9 alterületen;
 - i) óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) a GFCM 10 alterületen;
 - j) óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) a GFCM 11 alterületen;
 - k) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) a GFCM 1, 5, 6 és 7 alterületen;
 - l) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) a GFCM 9, 10 és 11 alterületen;
 - m) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a GFCM 5 alterületen;
 - n) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a GFCM 6 alterületen;
 - o) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a GFCM 9 alterületen;
 - p) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) a GFCM 11 alterületen;
 - q) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM 1 alterületen;
 - r) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM 5 alterületen;
 - s) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM6 alterületen;
 - t) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM 7 alterületen;
 - u) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM 9 alterületen; valamint
 - v) bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) a GFCM 10 alterületen;
- (3) Ez a rendelet az (1) bekezdésben említett állományok halászata közben a Földközi-tenger nyugati térségében járulékosan kifogott állományokra is alkalmazandó. E rendelet a Földközi-tenger nyugati térségében kifogott, tengerfenéken élő más állományokra is alkalmazandó, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre elegendő adat.
- (4) Ez a rendelet az uniós vizeken vagy a Földközi-tenger nyugati térségének uniós vizein kívül tevékenykedő uniós halászhajók által folytatott, a (2) és (3) bekezdésben említett tengerfenéken élő állományok fogására irányuló kereskedelmi halászatra és hobbihorgászatra alkalmazandó.
- (5) Ez a rendelet a Földközi-tenger nyugati térségében található uniós vizeken érvényes kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit is meghatározza minden olyan faj állománya esetében, amelyre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

2. cikk **Fogalommeghatározások**

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet³⁴ 4. cikkében és az 1967/2006/EK tanácsi rendelet 2. cikkében megállapítottakon felül a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „érintett állomány”: az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott állományok;
2. „ F_{MFH} tartomány”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken, különösen a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) tudományos szakvéleményén alapuló olyan értéktartomány, amelyben az e tartomány határain belüli valamennyi halászati mortalitási szint hosszú távon az adott halászati gyakorlatra tekintettel és a meglévő átlagos környezeti feltételek mellett maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állományok szaporodási folyamatát. Ezt úgy számolják ki, hogy az MFH értékhez képest ne okozza a hosszú távú hozam 5 %-ot meghaladó csökkenését. Az F_{MFH} tartomány felső határát úgy határozzák meg, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy az állomány a referenciapont határértéke (B_{LIM}) alá csökkenjen;
3. „ F_{MFH} pontérték”: a halászati mortalitás becsült értéke, amely az adott halászati gyakorlat és az aktuális átlagos környezeti feltételek mellett hosszú távon maximális fenntartható hozamot eredményez;
4. „MFH FLOWER”: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
5. „MFH FUPPER”: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
6. „alsó F_{MFH} tartomány”: az MFH FLOWER és az F_{MFH} pontérték közötti értékeket tartalmazó tartomány;
7. „felső F_{MFH} tartomány”: az F_{MFH} pontérték és az MFH_{UPPER} közötti értékeket tartalmazó tartomány;
8. „ B_{LIM} ”: a szaporodóképes állomány biomasszájaként kifejezett, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen, különösen a HTMGB tudományos szakvéleményén alapuló referenciapont határértéke, amely alatt csökkenhet a szaporodási képesség;
9. „ B_{PA} ”: a szaporodóképes állomány biomasszájaként kifejezett, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen, különösen a HTMGB tudományos szakvéleményén alapuló elővigyázatossági referenciapont, amely biztosítja, hogy legfeljebb 5 % legyen annak az esélye, hogy a szaporodóképes állomány biomasszája a B_{LIM} alá csökkenjen;
10. „erőkifejtési csoport”: egy tagállam flottagazdálkodási egysége, amelynek tekintetében megengedett legnagyobb halászati erőkifejtés kerül megállapításra;
11. „halászati nap”: az a 0:00 órától 24:00 óráig tartó naptári nap, amely során halászati tevékenységet végeznek;

³⁴ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ([HL L 343., 2009.12.22., 1. o.](#)).

12. „a Földközi-tenger nyugati térsége”: az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁵ I. mellékletében meghatározott következő jelű GFCM földrajzi alterületeken található vizek: 1 (az Alborán-tenger északi része), 2 (Alborán-sziget), 5 (Baleár-szigetek), 6 (Észak-Spanyolország), 7 (Oroszlán-öböl), 8 (Korzika), 9 (a Ligur-tenger, valamint a Tirrén-tenger északi része), 10 (a Tirrén-tenger déli része) és 11 (Szardínia).

3. cikk Célkitűzések

- (1) A tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzéseinek eléréséhez, különösen azáltal, hogy elővigyázatossági megközelítést alkalmaz a halászati gazdálkodás vonatkozásában, valamint annak biztosítására kell törekednie, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.
- (2) A tervnek hozzá kell járulnia a visszadobás gyakorlatának felszámolásához, amennyire lehetséges elkerülve és csökkentve a nem szándékos fogásokat, valamint az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében megállapított kirakodási kötelezettség végrehajtásához az e rendelet hatálya alá tartozó azon fajok esetében, amelyekre minimális állományvédelmi referenciaméret vonatkozik.
- (3) A tervnek a halászati gazdálkodásra az ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a lehető legkisebbek legyenek. Összhangban kell állnia az Unió környezetvédelmi jogszabályaival, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározottak szerint, valamint a 2009/147/EK irányelv 4. és 5. cikkében és a 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. és 12. cikkében meghatározott célkitűzésekkel.
- (4) A tervnek különösen a következőkre kell törekednie:
- a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 3. mutatóban szereplő feltételek teljesítésének biztosítása; valamint
 - b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében meghatározott egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulás, arányosan a halászat által a teljesítésükben betöltött szereppel.
- (5) A tervben szereplő intézkedéseket a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján kell meghozni. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, az érintett állományok esetében hasonló mértékű védelmet kell biztosítani.

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról ([HL L 347., 2011.12.30., 44. o.](#)).

II. FEJEZET

CÉLÉRTÉKEK, ÁLLOMÁNYVÉDELMI REFERENCIAPONTOK ÉS ÓVINTÉZKEDÉSEK

4. cikk *Célértékek*

- (1) A halászati mortalitás 2. cikkben meghatározott FMFH tartományoknak megfelelő célértékét az érintett állományok vonatkozásában a lehető leghamarabb, illetve 2020-ig fokozatosan, egyre növekvő jelleggel kell elérni, és ezt követően az FMFH tartományokon belül kell tartani.
- (2) Az FMFH tartományok meghatározását e terv alapján elsősorban a HTMGB-től kell kérni.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, ha a Tanács halászati lehetőségeket határoz meg, az érintett állományok csoportjára vonatkozó lehetőségeket az adott pillanatban a legsérülékenyebb állomány tekintetében rendelkezésre álló FMFH tartományon belül kell meghatározni.
- (4) Az (1) és (3) bekezdéstől eltérve, a halászati lehetőségek az FMFH tartományoknál alacsonyabb szinten is meghatározhatók.
- (5) A (3) és (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az összes érintett tartomány a BPA felett van, a halászati lehetőségek az adott pillanatban a legsérülékenyebb állomány tekintetében rendelkezésre álló FMFH tartomány feletti szinten is meghatározhatók:
 - a) ha tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján erre a 3. cikkben megállapított célkitűzések vegyes halászaton belüli eléréséhez van szükség;
 - b) ha tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján erre annak elkerülése érdekében van szükség, hogy a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt komolyan károsodjon valamely állomány; vagy
 - c) annak érdekében, hogy a halászati lehetőségek egymást követő évek közötti változásait legfeljebb 20 %-ra korlátozzák.

5. cikk *Állományvédelmi referenciapontok*

A 6. cikk alkalmazásában e terv alapján a következő állományvédelmi referenciapontok meghatározását kell kérni, különösen a HTMGB-től:

- a) elővigyázatossági referenciapontok, a szaporodóképes állomány biomasszájaként kifejezve (B_{PA}); valamint
- b) referenciapontok határértéke, a szaporodóképes állomány biomasszájaként kifejezve (B_{LIM}).

6. cikk
Óvintézkedések

- (1) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint bármely érintett szaporodóképes állomány biomasszája az elővigyázatossági referenciapont (B_{PA}) alatt van, korrekciós intézkedéseket kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy az érintett állomány mihamarabb visszaálljon az MFH-t előállítani képes szintet meghaladó szintre. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve a halászati lehetőségeket olyan szinteken kell meghatározni, amelyek összhangban állnak a legsérülékenyebb állományra vonatkozó F_{MFH} tartományon belül lecsökkent halászati mortalitással, figyelembe véve a biomassza csökkenését.
- (2) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint bármely érintett szaporodóképes állomány biomasszája a referenciapont határértéke (B_{LIM}) alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az állomány mihamarabb visszaálljon az MFH-t előállítani képes szintet meghaladó szintre. A 4. cikk (3) és (5) bekezdésétől eltérve ezek az intézkedések különösen magukban foglalhatják az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.
- (3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
 - a) az e rendelet 7., 8., 11., 12., 13. és 14. cikkével összhangban meghozott intézkedések; valamint
 - b) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedések.
- (4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegének, súlyosságának, időtartamának és ismétlődésének megfelelően kell megválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája az 5. cikkben említett szint alatt van.

III. FEJEZET
HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

7. cikk
Halászati erő kifejlesztési rendszer

- (1) Halászati erő kifejlesztési rendszer alkalmazandó minden olyan hajóra, amely a területen belül vonóhálóval folytat halászatot és az I. mellékletben meghatározott hosszkategóriákba tartozik.
- (2) A Tanács a tudományos szakvélemények alapján minden évben tagállamonként meghatározza az egyes erő kifejlesztési csoportokra vonatkozó legnagyobb megengedett halászati erő kifejlesztést.
- (3) A terv végrehajtásának első éve tekintetében a (4) bekezdésben előírt referenciaértékhez képest a tudományos szakvéleményekkel összhangban jelentősen csökkenteni kell a legnagyobb megengedett halászati erő kifejlesztést.
- (4) A (3) bekezdésben említett referenciaértéket a következőképpen kell meghatározni:

- a) e rendelet alkalmazásának első éve tekintetében az egyes erő kifejtési csoportokra vonatkozó referenciaérték a 2015. január 1. és 2017. december 31. közötti halászati napok számával kifejezett átlagos erő kifejtés, kizárólag az adott időszak alatt aktív hajókat figyelembe véve;
 - b) e rendelet alkalmazásának következő évei tekintetében az éves referenciaérték az előző évre vonatkozó megengedett legnagyobb halászati erő kifejtéssel egyenértékű.
- (5) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint egy adott állomány esetében a vonóhálótól eltérő halászeszközökkel jelentős mennyiségeket fognak ki, a tudományos szakvélemények alapján halászati erő kifejtési szinteket kell meghatározni e konkrét eszköz vagy eszközök tekintetében.
- (6) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a hobbihorgászat jelentős hatással van egy adott állomány halászati mortalitására, a Tanács a halászati lehetőségek meghatározásakor korlátozhatja a hobbihorgászatot annak érdekében, hogy összességében elkerüljék a halászati mortalitásra vonatkozó célérték túllépését.

8. cikk

Teljes kifogható mennyiség

Amennyiben a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények szerint a halászati erő kifejtési rendszer nem elégséges a 3. és 4. cikkben meghatározott célkitűzések vagy célértékek eléréséhez, a Tanács a teljes kifogható mennyiség alapján kiegészítő állománygazdálkodási intézkedéseket fogad el.

9. cikk

A tagállamok kötelezettségei

- (1) A legnagyobb megengedett halászati erő kifejtést a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 26–34. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban szabályozzák.
- (2) Minden tagállam az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkében szereplő kritériumokkal összhangban meghatározza a legnagyobb megengedett halászati erő kifejtés egyes hajók vagy hajócsoportok számára történő kiosztásának módszerét a lobogója alatt közlekedő hajók vagy hajócsoportok tekintetében. A tagállamok különösen:
- a) átlátható és objektív – többek között környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat használnak;
 - b) a nemzeti kvótákat méltányosan osztják el a különböző flottaszegmensek között, kellő figyelmet fordítva a hagyományos és a kisüzemi halászatra; valamint
 - c) ösztönzőket biztosítanak az uniós hajók számára, hogy szelektív halászeszközt vagy kisebb környezeti hatással járó halászati technikákat alkalmazzanak.
- (3) Amennyiben valamely tagállam a lobogója alatt közlekedő hajók számára megengedi a vonóhálókkal történő halászatot, biztosítania kell, hogy az ilyen halászatot halászati naponként legfeljebb 12 órára, hetente legfeljebb öt halászati napra vagy ezzel egyenértékű módon korlátozzák.

- (4) Minden tagállam az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban halászati engedélyt ad ki a lobogója alatt közlekedő hajók számára az I. mellékletben említett területekre.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdéssel összhangban kiadott halászati engedélyeknek megfelelő, BT-ban és kW-ban kifejezett összkapacitás ne növekedjen a terv alkalmazásának ideje alatt.
- (6) Minden tagállam létrehozza és vezeti a (4) bekezdés szerint kiadott halászati engedéllyel rendelkező hajók listáját, és azt a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátja. A tagállamok első alkalommal e rendelet hatálybalépésétől számított három hónapon belül, majd azt követően legkésőbb minden év november 30-ig továbbítják listájukat.
- (7) A tagállamoknak nyomon kell követniük halászati erő kifejtési rendszerüket, valamint biztosítaniuk kell, hogy a 7. cikkben említett legnagyobb megengedett halászati erő kifejtés ne haladja meg a megállapított határértékeket.

10. cikk

A vonatkozó adatok közzétele

- (1) A tagállamok az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 33. cikkével és a 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet³⁶ 146c–146e. cikkével összhangban rögzítik és továbbítják a Bizottságnak az erő kifejtési adatokat.
- (2) Az erő kifejtési adatokat havonta összesíteni kell, és azoknak tartalmazniuk kell a II. mellékletben meghatározott információkat. Az összesített adatok esetében az UN/CEFACT P1000-12 szabványon alapuló XML séma formátumát kell használni.
- (3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett erő kifejtési adatokat minden hónap 15. napja előtt továbbítják a Bizottságnak.

IV. FEJEZET

TECHNIKAI ÁLLOMÁNYVÉDELMI INTÉZKEDÉSEK

11. cikk

Halászati tilalom hatálya alá tartozó területek

- (1) Az 1967/2006/EK tanácsi rendelet 13. cikkében előírtakon felül minden évben május 1-je és július 31. között tilos a Földközi-tenger nyugati térségében vonóhálót használni a 100 méteres izobáton belül.
- (2) Az érintett tagállamok tudományos szakvélemények alapján a rendelet elfogadásától számított két éven belül egyéb, halászati tilalom alá tartozó területeket jelölnek ki, ha – különösen az érintett állományok tekintetében – bizonyíték áll rendelkezésre a növendék halak nagy sűrűségét és a tengerfenéken élő állományok ívóhelyét illetően.

³⁶ A Bizottság 404/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. április 8.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról ([HL L 112., 2011.4.30., l.o.](#)).

- (3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett, halászati tilalom hatálya alá tartozó területek több tagállam halászhajóit érintik, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy tudományos szakvélemények alapján az 1380/2013/EU rendelet 8. cikkével és e rendelet 18. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a halászati tilalom hatálya alá tartozó érintett területek megállapítása céljából.

12. cikk

Azon járulékosan kifogott állományok és tengerfenéken élő állományok kezelése, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre elegendő adat

- (1) Az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében említett állományokat a halászati gazdálkodás vonatkozásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott elővigyázatossági megközelítés alapján kell kezelni.
- (2) Az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében említett állományokra vonatkozó állománygazdálkodási intézkedéseket, különösen az e rendelet 13. cikkében felsorolt technikai állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények figyelembevételével kell meghozni.

13. cikk

Egyéb technikai állományvédelmi intézkedések

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következő technikai állományvédelmi intézkedések meghatározásával történő kiegészítése céljából:
- a) a halászeszközök jellemzőinek meghatározása, ideértve különösen a szembőséget, a horogméretet, a horgok számát, a eszköz felépítését, a fonalvastagságot, az eszközök méretét vagy a szelektivitás javítása érdekében alkalmazott további eszközök használatát;
 - b) a halászeszközök használatának, különösen az eszközök merítési idejének és merítési mélységének korlátozása a szelektivitás javítása érdekében;
 - c) meghatározott területekre vagy időszakokra vonatkozó halászati tilalom vagy korlátozás az ívó és a növendék halak vagy a minimális állományvédelmi referenciaméret alatti halak és a nem célzott halfajok védelme érdekében;
 - d) meghatározott területekre vagy meghatározott időszakokra vonatkozó halászati tilalom vagy korlátozás a sérülékeny ökoszisztémák vagy fajok védelme érdekében;
 - e) minimális állományvédelmi referenciaméret meg határozása az e rendelet hatálya alá tartozó állományok tekintetében, a növendék tengeri élőlények védelme céljából;
 - f) a hobbihorgászatra vonatkozó intézkedések; valamint
 - g) a szelektivitáshoz kapcsolódó más jellemzőkre vonatkozó intézkedések.
- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések hozzájárulnak a 3. cikkben meghatározott célok eléréséhez.

- (3) A 15. cikk (2) bekezdésében említett közös ajánlás hiányában, valamint az említett cikkben meghatározott határidők lejáratát követően a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az (1) bekezdésben felsorolt intézkedések elfogadása révén történő kiegészítése céljából abban az esetben, ha a tudományos szakvélemények szerint egyedi intézkedésekre van szükség annak biztosításához, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó bármely állományt a 3. cikknek megfelelően kezeljék.

V. FEJEZET KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉG

14. cikk

A kirakodási kötelezettséghez kapcsolódó rendelkezések

A Földközi-tenger nyugati térségében található minden olyan faj állományát illetően, amelyre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet oly módon történő kiegészítése céljából, hogy e kötelezettség tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtaknak megfelelően részletes intézkedéseket fogad el.

VI. FEJEZET REGIONALIZÁCIÓ

15. cikk

Regionális együttműködés

- (1) Az e rendelet 11., 12., 13. és 14. cikkében említett intézkedésekre az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdése alkalmazandó.
- (2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel rendelkező tagállamok az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban közös ajánlásokat nyújthatnak be:
- első alkalommal legkésőbb e rendelet hatálybalépésétől számított tizenkét hónapon belül, azt követően pedig a terv értékelésének a 17. cikk (2) bekezdésével összhangban történő minden egyes benyújtását követő tizenkét hónapon belül;
 - az intézkedés alkalmazását megelőző év május 31-ig; és/vagy
 - ha azt szükségesnek vélik, különösen abban az esetben, ha hirtelen változás áll be az e rendelet hatálya alá tartozó valamely állomány helyzetében.
- (3) Az e rendelet 11., 12., 13. és 14. cikkében adott felhatalmazás nem sértheti az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

VII. FEJEZET MÓDOSÍTÁSOK ÉS NYOMON KÖVETÉS

16. cikk

A terv módosítása

- (1) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint változás áll be az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt állományok földrajzi eloszlásában, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet oly módon történő módosítása céljából, hogy az említett változás figyelembevétele érdekében kiigazítja az 1. cikk (2) bekezdésében és az I. mellékletben meghatározott területeket.
13. Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott állományok felsorolását módosítani kell, a Bizottság javaslatot nyújthat be e lista módosítására.

17. cikk

A terv nyomon követése és értékelése

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 50. cikkében előírt éves jelentés alkalmazásában a mennyiségi mutatók közé tartoznak az érintett állományok és lehetőség szerint a járulékosan kifogott állományok tekintetében az F/F_{MFH} és a szaporodóképes állomány biomaszájának éves becsült értékei. Ezek a tudományos szakvélemények alapján egyéb mutatókkal egészíthetők ki.
- (2) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított öt év elteltével és azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a terv e rendelet hatálya alá tartozó állományok és ezen állományokat kiaknázó halászati tevékenységek tekintetében elért eredményeiről és az azokra gyakorolt hatásairól, különös tekintettel az 3. cikkben meghatározott célok elérésére.

VIII. FEJEZET ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 11., 12., 13., 14. és 16. cikkekben említett felhatalmazása e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdve öt éves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az említett időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik ötéves időtartamokra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal korábban nem ellenzi a meghosszabbítást.

- (3) Az Európai Parlament és a Tanács bármikor visszavonhatja a 11., 12., 13., 14. és 16. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 11., 12., 13., 14. és 16. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

IX. FEJEZET

EURÓPAI TENGERÜGYI ÉS HALÁSZATI ALAP

19. cikk

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatás

A terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU rendelet 33. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a halászati tevékenységek ideiglenes szüneteltetésének minősülnek.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*